Ч. 214. Второк 23 вересня (6 жовтня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Вісти полїтичні.

(По від'їздї царя. — Ситуация на Угорщинї. — Енциклїка папи. — З балканьского півострова.)

В суботу був послїдний день ловів. Около пів до 12 год. в полуднє відбуло ся на замку в Мірцштеґ снїданє а о пів до першої монархи почали збирати ся до виїзду. Управитель ловів радник лїсництва Шперльбавер подякував цареви за відзнаки надані службі лїсовій а відтак відмельдував ся у цїсаря, котрий висказав єму подяку і признанє за добре уряджене ловів і оба монархи та архікн. Франц Фердинанд посїдали до карит, та поїхали на дворець в Найберґ, звідки вже зелїзницею поїхали разом аж до Майдлїнґа під Віднем, де оба монархи попращали ся сердечно і цар поїхав назад до Дармштадту.

По конференциях в Мірцштеґ межи мінїстрами справ заграничних ґр. Голуховским і Лямсдорфом постановили правительства австрийске і російске вислати до своїх амбасадорів в Константинополи, бар. Каліс і Зиновєва телєґраму, в котрій сказано, що оба правительства постановили завести тїснїйшу контролю і догляд над переведенєм реформ на Балканї і що амбасадори дістануть в сїй справі обширну інструкцию. Обі держави признають заходи Порти около здушеня ворохобнї, але мусять реаґувати на насильства і злочини, від яких потерпіли спокійні жителї. Обі держави постановили прийти в поміч невинно потерпівшим. Дальше сказано, що інструкция поучить амбасадора о подрібностях акциї гуманїтарної, яка має на цїли допомогти людем, щоби могли назад вернути до своїх осель, відбудувати свої хати і збурені сьвятинї та школи. Оба амбасадори одержали також порученє своїх монархів подати спільно се письмо до відомости отоманьского правительства.

Так можна справу македоньскої ворохобнї уважати поки-що за залагоджену в межинародній полїтицї европейскій.

Ситуация на Угорщинї майже анї о волос не змінила ся, а лиш хаос, який тепер запанував в краях угорскої корони, показує ся в тим яснїйшім сьвітлї. Угорщина по правдї не має тепер анї правительства анї парляменту, податків нїхто не стягає і нїхто не платить, хиба хто хоче, рекрутів не дають, але й вислужених вояків не пускають на урльоп. В суботу відбуло ся засїданє палати послів, на котрій мала ся розбирати справа звістного розпорядженя войскового о задержаню вояків з третого року в дальшій службі. Засїданє відбувало ся насамперед явно, відтак тайно, відтак знов явно. На тайнім засїданю пос. Польонїй виступив против мінїстра фінансів за то, що він виплатив суму ухвалену делєґациями на спільну армію. На то відповів єму посол Надль, що працї той сам мінїстер виплачує також пенсиї цивільним урядникам і диєти послам, то хиба й за то потягнути єго до одвічальности. Остаточно засїданє скінчило ся на тім, що не ухвалено нїчого і постановлено відрочити засїданє палати послів аж до часу, коли буде нове правительство.

Ґр. Кін-Гедерварі поїхав вчера до Відня і буде мабуть нинї на авдиенциї у Цїсаря. Крім него будуть покликані ще й деякі инші полїтики, щоби висказати Цїсареви свої погляди. В кругах правительственних говорять, що Кін одержить порученє займати ся і дальше справами державними, поки аж не знайде ся нове правительство. Говорять, що президентом нового мінїстерства стане Кольоман Сель.

Папа Пій X. видав енциклїку, в котрій каже насамперед, що зі сльозами в очах і горячими просьбами хотїв вздержати свій вибір на Папу, бо уважав ся за недостойного слїдувати по тім, котрий через 26 лїт з так великою мудростию і розвагою правив церквою і так щедро був обдарований. Папа таки налякав ся вибору, бо церков тепер більше як коли небудь під великим гнетом, котрий як би так дальше, підкопав би єї власть. Але він здав ся на волю божу і опираючись на всемогучість Божу, не має иншої проґрами, як лиш все назад установити во Христї так, щоби Христос був все і у всім. Могли би бути люди — каже ся в енциклїцї — що шукали би тайних намірів в нашій души, щоби їх використати в своїх земских цїлях і для партийних бажань. Щоби всяку марну надїю вже в зародку здушити, заявляємо, що не хочемо бути нїчим иншим як лиш слугою Бога, котрий нам повірив сьвятий уряд. — Папа взиває відтак епіскопів, щоби єму помагали, жалує ся на борбу, яка веде ся всюди против Бога і каже дальше, що треба завертати суспільність до церковного послуху і подавати їй христяньску науку.

---

22)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

По хвили Гельмс додав:

— Не було безпосередної звязи межи псом а смертию того чоловіка. Ми не бачили пса. Ми чули єго, але не маємо доказу, що се він гонив того вязня. Та й з якої причини? Нї, мій дорогий, мусимо погодити ся з тим, що доси не маємо нїякої основи передавати справу судови і що треба доложити всїх сил, щоби знайти певні докази, котрі позволили би внести жалобу до суду.

— Але в який спосіб забереш ся до того?

— Маю велику надїю на паню Лявру Ліонс; може нам станути у великій підмозї, коли поясню їй цїлу справу. Маю тепер свої власні пляни. Хто знає, що принесе нам завтрїшний день. Але надїю ся, що заким той день мине, побіда буде моя.

Я не міг нїчого більше довідати ся від него і оба задумані дійшли ми до воріт замку.

— Підеш зі мною? — спитав я.

— Піду; не виджу потреби дальше укривати ся... Ще одно слово, Ватзоне. Не згадуй сер Генрієви про пса. Нехай думає про причину смерти Сельджена то, що хоче Степлетони, аби ми думали. Вздержить тим лїпше пробу, яка дожидає єго завтра, бо о скілько собі з твого оповіданя пригадую, Степлетони запросили єго на завтра до себе на обід.

— Так і мене також.

— Ти вимовиш ся чимнебудь, а він піде сам. Придумаємо для тебе яку причину. А тепер, коли ми спізнили ся на обід, думаю, що дістанемо бодай вечеру.

XIII.

Сер Генрі здивував ся дуже, коли побачив Шерльока Гольмса серед темної ночи в своїм домі. Впрочім не була се для него така несподїванка, бо догадував ся вже від кількох днїв, що послїдні подїї приневолять єго виїхати з Льондону. Всеж таки розкрив широко очи, замітивши, що мій товариш не має із собою нїякого куферка і що з того зовсїм не оправдує ся. Незабаром ми засмотрили єго у все, чого потребував і засївши до спізненої вечері, оповіли баронетови наші пригоди, о скілько було треба. Та передовсїм я сповнив неминучий обовязок: повідомив Берімора та єго жінку про смерть Сельджена. Ся вість принесла камердинерови велику полекшу, але она розплакала ся жалко. Для цїлого сьвіта небіщик був людиною упавшою, що годна лише допускати ся злочинів; для неї оставав все свавільним хлопцем, дитиною, що чіпляла ся єї спідницї, коли була молодою дївчиною.

— Я нудьгував страшно цїлий день дома, від хвилї, коли Ватзон рано від'їхав — сказав баронет. — Думаю, що тепер будете панове менї довіряти, бо я додержав слова. Коби я не був присягнув, що сам не буду виходити, то міг провести вечір дуже приємно, бо був запрошений до Степлетона.

— Не сумнїваю ся, що тодї провели-б ви вечір приємнїйше — сказав Гольмс сухо. — Але ви не догадуєте ся навіть, що ми вже оплакували вашу смерть.

Сер Генрі глянув на нас здивований.

— Як то?

— Той нещасний утїкач був убраний у ваше платє. Побоюю ся, щоби ваш слуга, котрий то платє єму дав, не мав до дїла з полїцією.

— Ей нї. О скілько собі пригадую, платє не було значене моїми буквами.

— Тим лїпше для него... а на дїлї тим лїпше для вас всїх, бо ви всї поступили против приписів закона. Не знаю, чи як совістний аґент не повинен я передовсїм приарештувати цїлого дому. Донесеня Ватзона становлять дуже обтяжаючі документи.

— Але як там з нашою справою? — спитав баронет. — Чи удало ся вам попасти на слїди? Бо ми оба, хоч сидимо тут, не дуже мудрійші, чим з початку.

— Менї здає ся, що незадовго я буду міг вияснити цїлу історию. Справа трудна і незвичайно запутана. Деякі точки ще тепер темні, але сьвітло, що їх прояснить, вже близько.

— Ватзон сказав вам певно, що ми провірили оден факт: чули на багнищах пса, отже можу присягнути, що тота казка не є пустий забобон. Я мав чимало до дїла з псами на далекім заходї в Америцї і розпізнаю вите пса докладно. Колиж ви зможете наложити єму

Папа бажає, щоби християньскі товариства ширили ся по містах і селах та давали примір християньского житя. Діла добродійности мусять виконувати ся без взгляду на себе самих і на земскі користи. Коли все во Христі буде назад установлене, то благородні і богаті стануть справедливими і добродійними супротив низших, а низші будуть в спокою і терпеливости зносити клопоти свого стану; горожани будуть послушні законам та будуть уважати любов для володітелів за свій обовязок.

На Балкані поки-що не конче слухають голосу монархів, який поніс ся по цілім сьвіті з ловецкого замку в Стириї. А може він ще не дійшов на Балкан, бо з Константинополя ось що доносять урядово: Ватага македоньского комітету, зложена з 400 осіб, впала до села 29 вересня Беліджє в округзі Разлоґ а санджаку Серрес. Члени тої ватаги належать до болгарскої міліциї і мали на собі войскові шапки. Они підпалили магометаньску і християньску часть села та змусили болгарских жителів піти з ними і станути укріпленим табором на догідній вижині. Так само роблять і инші ватаги, а жителї многих сіл просять длятого о якусь охорону.

Новинки.

Львів дня 5-го жовтня 1903.

— **В день імянин Є. Вел. Цїсаря Франц Йосифа І.** відбули ся вчера у всїх львівских катедральних церквах торжественні богослуженя, в котрих взяли участь представителї всїх державних і автономічних властий і шкільна молодїж.

— **Секретарем австрийского консуляту в Курітибі** (в Паранї) має зістати п. Володимир Квасиньский, Русин, що був до недавна учителем в рускій школї оо. Василиян в оселї Прудентополїс, а відтак вступив в характері урядника канцелярийного до консуляту.

— **Дальший репертуар руского театру** підчас гостини в Бережанах: Ві второк 6-го с. м.: „Циганьский Барон“, оперета в 3 діях Стравса; четвер 8-го с. м. „Хазяїн“, комедия в 4-ох діях Карпенка-Карого; субота 10-го с. м: „Уриель Акоста“, траґедия в 5 діях Ґуцкова; недїля 11-го с. м.: „Ой не ходи Грицю та на вечерницї“, драма зі сьпівами в 5 діях дра Александрова і Старицкого.

— **Потрібний учитель музики і сьпіву** для читальнї „Просьвіти“ в Добровлянах п. Залїщики. Оферти просить ся вносити на адресу голови читальнї Михайла Війтюка в Добровлянах п. Залїщики.

— **Нова язва еміґрацийна** може діткнути наш край. Отсе аґенти мексиканьских копалень замовляють в Европі робітників і можуть загостити до нашої Галичини. Знатоки мексиканьских відносин остерігають перед тою еміґрациєю, а в крайній мірі радять умовляти ся з аґентами лише через контракти законно леґалїзовані.

— **Нові циґара.** З днем 1-го жовтня с. р. запроваджено дві сорти з малою скількостию нїкотини циґар, які можна набути в загальнім складї і то одну сорту під назвою „Rositas“ в пачках по 100 штук за 8 кор, а другу під назвою „Selectas“ в пачках по 25 штук за 5 кор.

— **Вози спальні і реставрацийні.** З днем 1-го жовтня с. р. курсують вози спальні при поспішних поїздах з Кракова до Іцкан і назад. Рівночасно знесено рух возів реставрацийних при тих поїздах між Чернівцями а Іцканами, так що вози ті ходити будуть на будуче тілько при поїздах кор. румуньских зелїзниць державних з Букарешту до Іцкан, зглядно з Бурдужен до Букарешту.

— **Нагла смерть.** В суботу рано прибув на стацию ратункову у Львові цивільний інжинер Жигм. Сулковский і зажадав помочи, бо — як казав — зробило ся єму зле. Однако вже по хвили упав і нагле помер. Причиною смерти був удар серця.

— **Самоубийство ізза нещастної любови.** В пятницю по полудни приїхало з Улянова до Львова двоє молодих людий Франц Ґжесяк, помічник судовий і Варвара Ржепелївна, 18-лїтна дівчина. Обоє мешкали в готели в одній комнатї. Вчера рано дівчина вийшла з готелю, замкнувши комнату на ключ і сказала кельнерови, що іде до фотоґрафа відобрати фотоґрафії. Коли довший час не вертала, занепокоєний господар велїв отворити двері комнати, де найдено Ґжесяка неживого з перестріленою головою. На столї лежав лист до судової комісиї, в котрім Ґжесяк писав, що з причини нещастної любови обоє відбирають собі житє. Видко, що по самоубийстві Ґжесяка дівчинї не стало відваги відобрати собі житє і она утїкла. До нинї полїция не може єї віднайти.

— **Убийство і самоубийство.** З Пряшева доносять, що податковий офіциял Віктор Кіс, против котрого вело ся слїдство за дефравдацию, застрілив оногди з револьвера бурмістра міста Стефінї'ого, а другою кулею від'брав собі житє. Стало ся то в канцеляриї бурмістра, коли він переслухував Кіса.

— **Самоубийство.** В громадї Ольховець, борщівского повіта, відобрав собі оногди житє через повішенє, тамошний селянин Михайло Кирилюк, отець 4 дїтий. Причиною самоубийства було зле пожитє з жінкою, котра віддавала ся налогово пияньству.

— **Страшний огонь.** З Бережанщини пишуть: Четвертий раз з ряду погоріло в Саранчуках тутешного повіта дня 1-го с. м. 26 домів з всїма господарскими будинками та з усїм, що лише в них находило ся. Хотяй не було вітру, але при пануючій суши огонь розширив ся так страшно, що годї було приступити з яким ратунком, а до того людий не було дома. Страшна пожежа загрозила цїлому селу. На щастє удало ся пригасити огонь і стало на тім, що на разї тих 26 господарів лишило ся без даху, без будинків, без хлїба, лише з тим, що мали на собі. А коли зважимо, що наше село потерпіло сего року вже одну біду, градобитє, можна уявити собі, що жде тих бідаків погорівших, котрі доси навіть зерна жита не посіяли! Сею дорогою сьмію просити Впов. братів: поспішіть ласкаво з помочию, чим хто ласкав і чим зможе для тих нещасних бідаків, котрі отсе вже четвертий раз погоріли і нинї зовсїм знищені! Споможіть, братя, в такім нещастю, а отрете не одну слезу! Всякі датки прошу прислати ласкаво на мої руки. Bis dat, qui cito dat! — О. *Омелян Король*, парох Саранчук п. Потутори.

намордник та привязати єго на ланцуху, я готов оголосити вас найбільшим на сьвіті детективом.

— Думаю, що все те менї удасть ся, скоро ви менї допоможете.

— Зроблю все, що звелите.

— Знаменито! Однак я жадаю, щоби ви слухали мене сліпо і не питали про причини моїх заряджень.

— Добре, як хочете.

— Коли додержите слова, маю надію, що незадовго наша загадка буде розвязана. Не сумніваю ся анї на хви....

Нараз урвав і глядів уперто понад мою голову у воздух. Сьвітло лямпи падало просто єму на лице, що з виразом найбільшої уваги подобало на клясичну статую, воплоченє дожиданя.

— Що стало ся? — крикнули ми оба з сер Генрієм.

Коли Гольмс звернув до нас очи, я бачив, що поборює якесь сильне зворушенє. Лице мав спокійне, але в єго очах сияла радість.

— Даруйте, що знавець штуки дасть ся часом пірвати одушевленю — сказав, вказуючи рукою на ряд портретів, завішених на противлежній стінї. — Вправдї Ватзон каже, що я не маю понятя про штуку, але то звичайна заздрість длятого, що наші погляди ріжнять ся. Маєте тут справдї збірку дуже гарних портретів.

— Тішу ся, що їх хвалите — відповів сер Генрі, споглядаючи здивований на мого приятеля. — Не розумію ся на тім, що правда і я умів би красше оцїнити коня або бика, чим образ. Я не знав, що ви і на такі річи знаходите час.

— Умію оцїнити добрий твір, коли єго бачу, а ту знаходжу не оден Присягну, що та панї, там в голубім оксаміті, то Кнелер, а сей товстий добродій в перуцї то рішучо Рінольдс. Догадую ся, що то портрети родини, що?

— Так, всї.

— А чи ви знаєте імена своїх предків?

— Берімор викладав менї про них і думаю, що я повторив би за ним лекцию.

— Ну, то хто се той джентельмен з далековидом?

— То віцеадмірал Баскервіль, що служив під Роднім в Індиях західних. А той в голубім одягу, із жмутом паперів в руцї, то сер Вілїям Баскервіль, голова комісиї палати громад за часів Піта.

— А сей лицар просто мене... в чорнім оксаміті та коронках?

— О, з тим добродієм пізнати ся маєте велике право, бо він причиною всего нещастя. То сей проклятий Гуґо, котрий викликав з пекла пса Баскервілїв. Єго чейже не забудемо.

Я обернув ся до образа цікаво та досить здивовано.

— Дивна річ — сказав Гольмс — виглядає на чоловіка спокійного, скромного, хотяй, що правда, диявол дивить ся єму з очий. Я уявляв собі єго мужчиною кремезним, з диким виразом лиця.

— Тотожність портрету безсумнївна, бо на відворотній сторонї полотна находить ся імя і дата 1647.

Гольмс говорив уже не богато — портрет старого розпустника притягав єго до себе, бо до кінця вечері не відривав майже очий від полотна.

Доперва пізнїйше, коли сер Генрі удав ся на спочинок, Гольмс поділив ся зі мною своїми здогадами. Завів мене назад до їдальнї і держачи сьвічку в руках, осьвітив знищений часом портрет на стінї.

— Чи ти замічаєш тут що? — спитав.

Я вдивив ся в подовгасте, суворе лице, довгі кучері, що єго окружали, в широкий капелюх з пером та в білий коронковий ковнїр. Се лице не мало вправдї зьвірячого вигляду, але було похмуре та горде, мало затиснені вузкі уста та холодний бутний погляд.

— Чи подібний до кого з твоїх знакомих?

— Здає ся, що долїшна часть лиця пригадує сер Генрія.

— Суґґестия, нїчо більше. Але стрівай-но хвилю!

Гольмс виліз на крісло і держачи сьвічку в лївій руцї, заокруглив правою лице так, що закрив капелюх та довгі кучері.

— Боже великий! — скричав я здивований.

На полотнї виступило лице Степлетона.

— А що, тепер бачиш! Мої очи привикли досліджувати лице а не єго прикрасу. Першим успіхом на кримінального дослїдника се штука пронизувати всякі перебраня.

— Справдї незвичайна подібність. Можна би се взяти за портрет Степлетона.

— Так, стоїмо супротив цікавого приміру повтореня природи, себ то атавізму, здає ся фізичного та умового. Студіованє родинних портретів будить у всякого віру в теорию відроджуваня. Степлетон походить з роду Баскервілїв, се річ певна, про котру не можна сумнївати ся.

— І має вигляди на унаслїдженє спадщини.

— Так. Сей портрет доповнив случайно одно з найважнїйших звен, котрого менї в ланцуху моїх доказів доси недоставало. Маємо єго, Ватзоне, маємо єго. Сьмію присягнути, що заким мине завтрішний день, драб буде тріпати ся в нашій сїти так розпучливо, як єго власні мотилї. Шпилька, корок і картка з написию, а можемо додати єго до нашої збірки при улици Бекер.

При тих словах Гольмс відвернув ся від образа і вибухнув сьміхом, що лучало ся у него рідко. Кілько разів я почув сей сьміх, віщував завсїгди для когось лихо.

На другий день рано я встав вчасно, але Гольмс був уже на ногах, бо коли я убирав ся, бачив єго, як ішов головною алеєю в парку.

— Так, нинї буде для нас горячий день — сказав, коли ми стрінули ся і затер руки з радости на думку про недалеку хвилю ділання. — Сїти закинені у відповіднім місци і незабаром зачне ся ловля. Заким западе ніч, побачимо, чи

— **Огні.** В селї П і д л ї с є коло Грималова вибух в середу дня 30 вересня о годинї 1-ій з полудня огонь і знищив 5 хат і кілька більших стирт збіжа. Шкода виносить около 4000 корон. — В С л о в и т ї, перемишляньского повіта, погоріло сими днями 8 загород селяньских з цїлим сегорічним збором збіжа. Шкода виносить до 14.400 корон, з чого ледве 3.300 корон було обезпеченых. Причиною вибуху пожару була забава дїтий сїрниками в стодолї. — В селї К о н к о л ь н и к а х знищив огонь сими днями 6 селяньских загород. Шкода лише в части обезпечена, виносить взагалї до 10.000 корон. Причина пожару незвістна. — В С в и с т ї л ь н и к а х, того самого повіта, погоріло 9 селяньских загород. Шкода виносить до 15.000 корон. — В Я в о р о в і, турчаньского повіта, знищив огонь 14 селяньских загород разом з припасами збіжа. Шкода виносить до 14.000 корон. Причина пожару незвістна. — Д и т к і в ц я х, тернопільского повіта, згоріли перед кількома днями 4 селяньскі загороди. Шкода обчислена на 9160 К.— В Б е с ї д а х, жовківского повіта, вибух сими днями огонь і знищив дві селяньскі загороди. Шкода виносить близько 11.000 корон. Причиною огню мали бути дїти, полишені без догляду.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 5 жовтня. Є. Вел. Цїсар приймав нинї на авдиенциї угорского президента міністрів ґр. Кіна Гедерваріго, котрий предложив причини своєї димісиї і образ ситуациї. Цїсар застеріг собі дальше рішенє. Ґр. Кін буде завтра знову на авдиенциї.

Прага 5 жовтня. Прибув тут прибічний ад'ютант царя Шереметев і вручив Архікн. Фердинандовн Каролеви великий хрест ордера сьв. Андрея.

Петербург 5 жовтня. „Правит. Вістник" оголосив знану вже телеґраму ґр. Ґолуховского і Лямсдорфа до амбасадорів Австро-Угорщини і Росиї в Константинополи в справі реформ македоньских.

Дармштад 5 жовтня. Цар Николай приїхав тут вчера по полудни.

Білград 5 жовтня. Новий кабінет уконституовав ся. Ґен. Ґруїч — президия; Андра Николич— справи заграничні; Стефан Протич— справи внутрішні; Николай Николич — справедливість; Люба Стоянович — просьвіта; Радованович — скарб; Влада Тодорович — роботи публичні; Тодор Петрович — торговля; Андрієвич — міністерство війни.

Надіслане.

ми зловили нашого великого, пажерливого щупака, чи видер ся нам з сїти.

— Ти вже був на багнищи?

— Я вислав з Ґрімпен до Прінставн донесеня про смерть Сельджена. Здаєсь можу впевнити, що та справа не буде нікого з нас непокоїти. Я доніс також мому вірному Картврайтови, що зі мною стало ся. Хлопець був би заводив перед моєю яскинею, як пес над гробом пана, коли-б я не повідомив єго, що я безпечний.

— А тепер що задумуєш?

— Побачити ся з сер Генрієм. А... ось і він.

— Добрий день вам! — сказав баронет. — Виглядаєте, пане Гольмс, як ґенерал, що укладає плян битви з шефом штабу.

— Ваше порівнанє зовсїм влучне. Ватсон питав мене якраз о прикази.

— І я також.

— Дуже добре. Вас запросили наші приятелї Степлєтони на обід, що?

— Надію ся, що й панове підете зі мною. Степлєтони дуже гостинні і будуть вам раді.

— Побоюю ся, чи не будемо мусїли оба з Ватзоном поїхати до Льондону.

— До Льондону?

— Так, здає ся менї, що тепер зробимо там більше для нашої справи.

Лице баронета захмарило ся.

— Я думав, що лишите ся тут зі мною, доки все не вияснить ся. Побут в замку серед багниц не дуже приємний, коли чоловік остане сам.

— Дорогий пане, ви мусите менї довіряти і сповняти точно мої прикази. Скажіть Степлєтонам, що ми були би радо прийшли з вами, але нагла справа покликала нас до Льондону; всеж таки надіємо ся, що незабаром повернемо до Девонширу. Чи не забудете їм сего сказати?

— Коли хочете конче....

— Кажу вам, що се конче потрібне.

Захмарене чоло баронета вказувало менї ясно, що був вражений дуже немило нашою дезерциєю, бо лише дезерциєю уважав наш виїзд.

— Коли бажаєте, панове, їхати? — спитав сухо.

— Зараз по снїданю. Поїдемо вівком до Кумб Тресї, але Ватзон полишить свої річи тут, на застав, що верне. Ватзоне, напишеш до Степлєтона білєтик, що жалуєш, але на обід не можеш прийти.

— Маю велику охоту поїхати з вами до Льондону — сказав баронет. — Чому маю оставати ся тут сам?

— Бо обовязок вам так велить. Бо ви дали слово, що будете менї послушні, а я вам приказую остати ся.

— Отже добре, останусь.

— Ще одно. Хочу, щоби ви поїхали до Меріпіт Гавзу. Однак відошлете конї і скажете Степлєтонам, що вернете домов пішки.

— Пішки, крізь багнища?

— Так.

— Але ви так часто упоминали мене, щоби я сего не робив!

— Сим разом можете перейти ся безпечно. Коли-б я не мав довіря до ваших сильних нервів та вашої відваги, то не позволив би вам; але так мусите.

— Добре, отже піду.

— А коли цїните власне житє, ідїть крізь багнище лиш простою дорогою, що веде з Меріпіт Гавзу до ґрімпеньского гостинця. Впрочім то найкоротша дорога до дому.

— У всїм буду послушний.

— Дуже добре! Я рад би дуже виїхати зараз по снїданю, щоби станути в Льондонї по полудни.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия. Скольгого лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Агенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8–3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цінники висилає ся на жадане відворотно.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4%. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цілі: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цілі роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).